ANA MUHALEFET DERGİSİ

Dinozor

10 EYLÜL 1998 PERŞEMBE SAYI: 59 FİYATI: 100 000 TL

KAHRAMAN POLİS İŞBAŞINDA!

İzmir - Karşıyaka'da kimsesiz çocuklara yardım amacıyla dansederek para toplamaya çalışan 11-15 yaşları arasındaki dört kız çocuğu, karakolda sorguya çekildi. Polis, çocuklara yardımı duyurdukları kartonu göstererek "Sarı, kırmızı, yeşil renklerin ne anlama geldiğini biliyor musunuz?" sorusunu yöneltti ve "Bir daha sefere sizi nezarete, kocaman sıçanların yanına atarız" diye korkuttu!

Yine de şükür! 12 Eylül faşizminin 18. yıldönümünde, bu çocuklar yaşları büyütülüp asılmadıkları için!

Akşamsefası

DERYA SAYIN

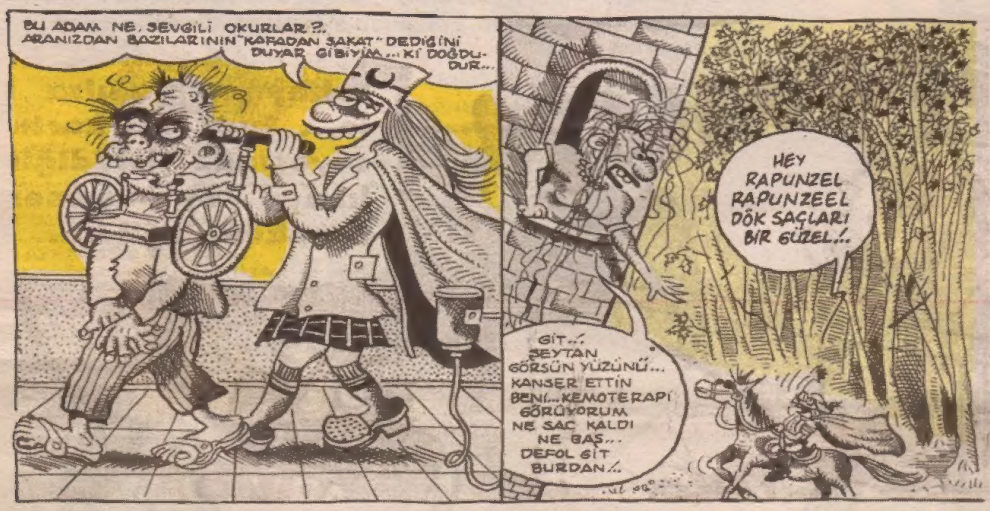

FERHAN ŞENSOY

KÜÇÜK AŞK

–Ona son sözüm şu olmalıydı: arama bizi!

diye söylenerek, Balo Sokağı'ndan telaşla geçtiler, o çocuk ve bu sözleri dinleyen öbür çocuk. Belli ki bir kıza küsülmüş, az önce ondan ayrılınmış ve fakat tam ayrılırken kızın beyninde uzun zaman zonklayacak, belki bir ur olarak gelişecek, o son söz söylenememişti. Tam öyle bir son cümle edecekken dili tutulmuş, ağzından hiçbir hece çıkamamış, burnundan soluyarak, hızla başını çevirip yürümüştü çocuk. Oysa ona söyleyebileceği bir sürü son cümle vardı. Bunun siniriyle hercümerç indiler Tarlabaşı'na.

–İstersen dönelim ve dan diye söyle bunu onun suratına!

–Hayır. Onu, o an düşünmeliydim.

Galiba söylediğinden çok duyduğunu kaydediyor beyin. Çünkü söylerken pek o kadar dinlemiyoruz kendimizi. O kıza o sözün söylenmesi, kızın onu ömür boyu anımsaması bakımından önemli. O sözü söylerken kızın gözünün içine sarkıtılan bakış da çok önemli. Bir film şeridi gibi o sekansı hep anımsayacak kız, o sahne hep gözünün önüne gelecek, unutmak isteyecek, bu kâbustan kurtulmaya çalışacak, nafile! Yaşantısı boyunca bir gölge gibi izleyecek o kızı, o son söz ve o son bakış. Asıl derdi buydu çocuğun, kızdan ayrılmak o kadar koymuyordu ona, zaten ayrılmaya kendisi karar vermişti. Tersi düşünelemezdi. Çocuk ondan ayrılmayı hiç düşünmüyorken kızın birdenbire ayrılmak istemesi durumunda, çocuğun onu hemen üç kurşunla vurması gerekirdi. İşin böyle bir polisiye boyuta ulaşmadan hallolması bir bakıma iyiydi ve fakat gene de o son sözün edilememesi, denilebilir ki stratejik, en azından dramaturjik bir hataydı. Sanki berabere bitmişti maç. Sanki penaltı kaçırmıştı çocuk. Sanki şu an bütün tribünler ona yuh çekiyordu.

Kalyoncullukʼtan aşağı vurdular, bir yere yetişeceklermişçesine hızlı yürüyorlardı.

–Nereye gidiyoruz?

–Bilmiyorum.

–Niye koşturuyoruz?

Birden durdu çocuk, öbür çocuk da durdu. Esas çocuk sigara çıkardı, öbür çocuğa da uzattı. Öbür çocuk önce esas çocuğun sigarasını, sonra kendininkini yaktı. Birer nefes aldılar. İkisi de burunlarından üflediler dumanları. Esas çocuk bozdu sessizliği:

- En iyisi, son cümle olarak, ben bu kızın yüzüne kezzap atiiim!

Cumhuriyet Dinozor
Sayı: 59
10 Eylül 1998

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • ***Yazışleri Müdürü:*** Zafer Temoçin • ***Basıldığı Yer:*** Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • ***Yayına Hazırlayan:*** Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • ***Grafik Uygulama:*** Fenni Özalp • ***Kaligrafi:*** Şevki Sayışman

Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429 • ***Faks:*** (0212) 514 01 95
Adres: Türkocağı Caddesi, 39/41Cağaloğlu / İstanbul

▶ HÜKÜMET SERMAYENİN EMRİNDE!

Çalışanlar, "%20'nin üstünde bir kuruş vermem, isterlerse beni düşürsünler" diye kafa tutan Başbakan Yılmaz, Rusya krizini bahane ederek, rantiyecilerin vergi yükünü kaldırıverdi! Bu "kıyağın" maliyeti, memurun istediği %30'luk artışın bütçeye getireceği yükün tam üç katına denk geliyor!..

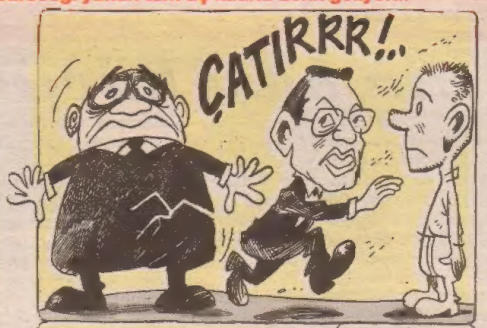

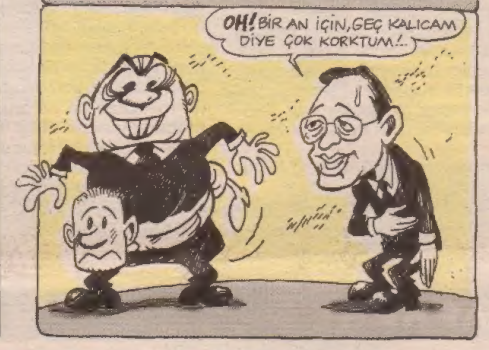

▶Öğrenciler için sıkıntı başladı! Okullar açıldı!..

DİNOZOR'DA BARIŞ

Çetecilerin arabasının üzerinde de "resmî hizmete mahSUStur" yazıyor!

••••••

Hürriyet'in magazin ekinin isminin aynı zamanda tuvalet kâğıdı ismi olması rastlantı mı?

••••••

Gecekondu mafyası sayesinde devlet arazileri "toprak" olup gidiyor!

BARIŞ ERTÜRK

▶Atatürk Orman Çiftliği'ni "babalarının çiftliği" gibi ona buna dağıtanların, son olarak, ülkücülere de çiftlikten 150 dönüm arazi verdikleri ortaya çıktı!..

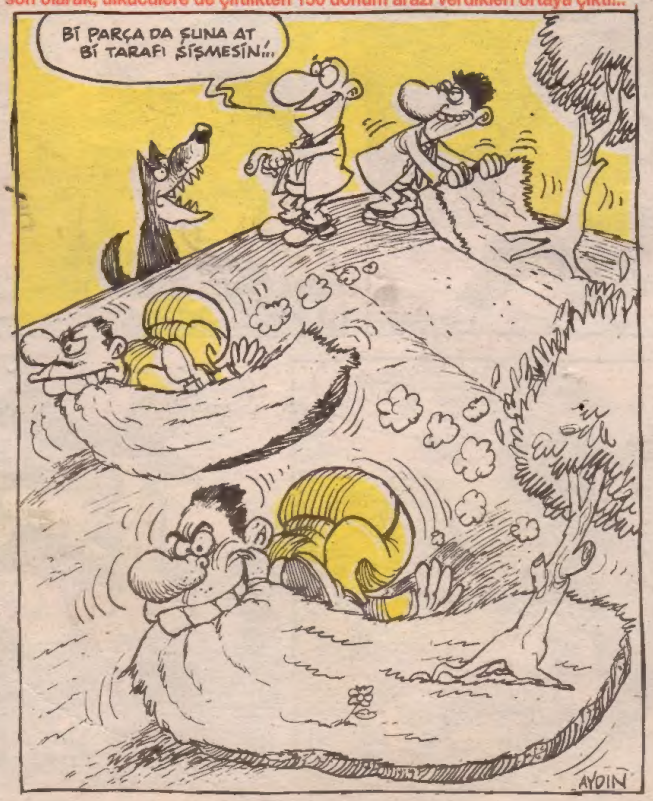

▶ FETHULLAH HOCA ZOR DURUMDA! Önümüzdeki dönemde, ABD korumasında bulunan Fethullah Gülen ve tarikatının üstüne gidileceği, Hocaefendi'nin yargı önüne çıkarılacağı öne sürülüyor...

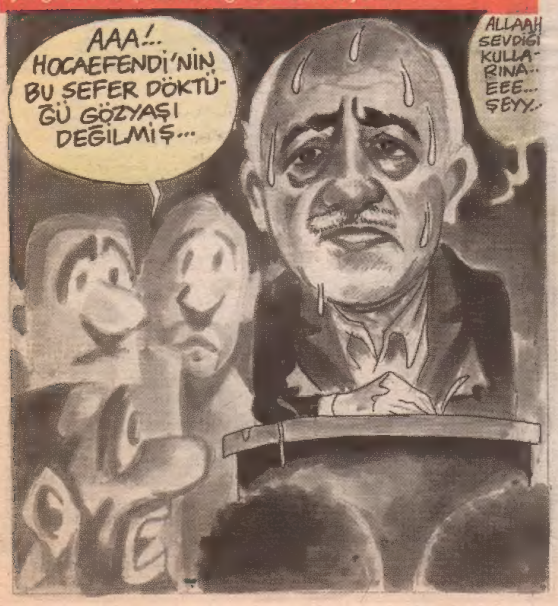

AZ SONRA!..

Şok gelişme! Fenerbahçe, Çakıcı'yı transfer etti! Etkili isimlerin aracılık etmesiyle Nice'teki hücresinde iki yıllık mukavele imzalayan Çakıcı, Fenerbahçe'nin 75. yıl nedeniyle affedilmesinden yararlanarak serbest kalabilecek! Teknik direktör Löw, "Onu tanımıyorum. Sağ kanatta vuurucu olarak oynadığı söylendi. Çalışırsa formayı giyer. Hazır olana kadar oynatmayacağım" dedi!

AZ SONRA!..

Clinton'a cinsel haciz! Monica Lewinsky'den sonra, bir başka Beyaz Saray stajyeriyle de ilişki kurduğu öne sürülen Başbakan, cinsel hacize uğradı! Clinton'ın seks dergilerine, video kasetlerine, Türkiye'den getirttiği padişah macunlarına, Viagra'larına ve purolarına savcı Kenneth Starr tarafından el konuldu!

AZ SONRA!..

Polis, teröristlere aman vermiyor! İzmir'de kimsesiz çocuklar yararına sokaklarda dans eden 4 kız çocuğunun sorguya çekilmesinden sonra, bu kez de anaokullarına baskın yaparak, "aynı kutu içinde sarı, kırmızı ve yeşil boya kalemi" bulunduran 72 bölücü çocuk gözaltına alındı! Sakıncalı kalemler ise duvara sürttürülerek tüketildi!

AZ SONRA!..

Orhan Aslıtürk'ün Türkiye'ye niçin döndüğü anlaşıldı! Aslıtürk, "Şaibeli işlerle, Çakıcı'yla falan bi ilgim yok. Beni Türkiye'ye sadece bıyıklarımı kestirmeye geldim! Avrupa'da pek bıyıklı olmadığı için berberler bıyık kesmeyi beceremiyor. Amacım bıyıklarımı Türk berberlerine emanet etmekti! Ben ve eşim Gülay, süte katılmış su kadar masumuz" dedi!

AZ SONRA!..

Hürriyet'ten kültür hizmeti! Ertuğrul Özkök, okuyuculara her hafta bir kitap vereceklerini söyledi! Özkök şöyle konuştu: "Cumhuriyet yapar da biz yapamaz mıyız? Bu hafta ilk kitapçığı vereceğiz. Gerçi vereceklerimiz, daha önce promosyonunu yaptığımız eşyaların tanıtım kılavuzları olacak, ama olsun! Öyle ya da böyle, okunacak şey veriyoruz işte!"

AZ SONRA!..

Cem Uzan'ın çıkaracağı gazeteye isim bulundu! Gazetesine isim bulana 1 milyar verecek olan Uzan, sahibi olduğu kanalda dizi çeviren maymun Çarli'nin bulduğu bir ismi çok beğendi! İsim gizli tutulurken, Çarli'ye 1 milyar tutarında muz alındığı öğrenildi!

AZ SONRA!..

Yağlıgüreş'in ismi değiştiriliyor! Son dönemde kanlı kavgalara sahne olan er meydanında yapılacak güreşlerin adı "Kanlıgüreş" olacak! Güreşçiler meydana kana bürünerek çıkacak! Kan vermek isteyenler, Kırkpınar Ağası'na başvuracak!

AZ SONRA!..

Son anda aldığımız bir habere göre...

Teröristin başı küçükken...

METİN HAKYERİ e-mail: hakyeri@yahoo.com

–Merkez 48, 50, pıh... Merkez 48, 50 pıh pıh...
–Pıhlayıp durma, pıhlayıp durma, pıhlıyasıca. Ne var, ne?.. Bi huzur vermediniz merkeze be. Merkez de merkez, merkez de merkez... Kendimizi dünyanın merkezine koyunca böyle oluyor tabii... Neyse... Baktınız mı malum bölgeye? Dağıttınız mı terör yuvalarını? Nedir bu dans ederek örgüte para toplamak eylemi... Rapor verin, pıh...
–Heh he... Bingooooo... Yanıki gazetelerin manşetlerini şimdiden söyleyeyim merkez. Teröristler kıskıvrak... Kıskıvrak dedim de bunlar hakkaten de çok kıvrak merkez. Acayip vücut hareketleri var; eylemlerini dans ederek yapıyorlar ya. Ama bizden kıvrak olabilirler mi? İmkân var mı? Heh he... Yanlarına yaklaştık ve siz kiminle dans ettiğinizin farkında mısınız, diye sorduk.
–Uzatma 50, 48 pıh. Merkeze karşı böyle ileri geri böbürlenme... Bizim hayatımızın bir kısmı kıskıvraklar şeklinde geçti. Sizinki de iş mi?.. Hiç unutmam bir gün... pıh pıh... Neyse lüzumsuz gevezelik yapmayalım.
–Haklısınız merkez. Siz de merkez kaç kuvveti bile var bi kere...
–Dalga geçme 50, 48 pıh. Buraya geldiğinde seni bir de merkez kaç merkez kovala kuvvetiyle tanıştırırım, o zaman görürsün normal ötesi çene çalmayı... Sana rapor ver dedim, sıkıntı ver demedim, pıh pıh...
–Anlaşıldı merkez. Dans etmek ve terörist bayrağı renklerinden mamul kostümler içinde etrafa bölücü, yıkıcı, birlik ve beraberliği zedeleyici, mesajlar göndermek suretiyle yaşlan bir buçuk ile 14 arasında değişen terör timi ekiplerimizce ele geçirilmiştir. Teröristlerle girişilen müsaderede sıcak temas meydana gelmek suretiyle...
–Sıcak temas mı? Yaralı var mı 50, 48 pıh? Nedir bu sıcak temas?
–Teröristlerden 1,5 yaşında olanı, ele geçirilmesine müteakip elemanımızın kucağına sıçmak suretiyle...
–Allah cezanı versin 50, 48 pıh... Sıcak temas deyince ben de çatışma çıktı da ölü yaralı var sandım...
–Yaralımız da mevcut merkez, pıh... Kod adını "Bıngıldak" olarak tespit ettiğimiz, az önce bahsi geçen bir buçuk yaşındaki terörist, aynı zamanda, örgüt mensubu ablalarını kurtarmak maksadıyla sıçmasını müteakip elemanımızın sol kulak memesini de ısırıp bir miktar koparmak ve gözaltlarını cırmalamak suretiyle...
–Tamam tamam. Tecrübesiz bir ekip oluşturup teröristleri ele geçirmeye kalkışırsanız böyle olur işte... En küçük teröristi her iki ayak bileğinden kavramak suretiyle baş aşağı çevirerek ele geçirseydiniz böyle bir netice olmazdı. Neyse, neyse... Bunu onların yanına komayız 50, 48 pıh... Gelsinler gelsinler de burada nezaretteki iri sıçanlar mı daha iyi sıçıyor, onlar mı görücez bakalım pıh.
–Ben de öyle söyledim zaten merkez. "Nezaretimiz korku tüneli gibidir, lunapark özlemi çekmezsiniz, sıçanların yanı sıra aaaahhhhhhhh şeklinde inleyen hayaletler, kukalı saklambaç için boy boy şişeler, ani elektrik kesilmelerine karşı manyetolar; ne ararsanız hepsi var" dedim. Şey merkez, içlerinden biri balerin eteği var mı diye sordu, bir cevap veremedim mahçup oldum. Sizin malumatınız vardır herhalde. Nedir bu balerin eteği pıh?
–Hay Allah ben de bilmiyorum 50, 48 pıh. Bak sonunda bizim de bir eksiğimiz çıktı. Mahcup olcaz misafirlerimize valla. Neyse hele bir gelsinler merkeze de buluruz bi yerden; artık ödünç mödünç balerin eteği de...
–Merkez şimdi bir ihbar aldık. Terörist bölücü örgüt trafik lambalarına kendi renklerini yerleştirmiş.
–Teröristlerle birlikte lambaları da getirin merkeze 50, 48 pıh.
–Anlaşıldı merkez pıh...

SERKAN ALPAY

YAŞ ÇAY YAPRAĞI

Sefer Selvi

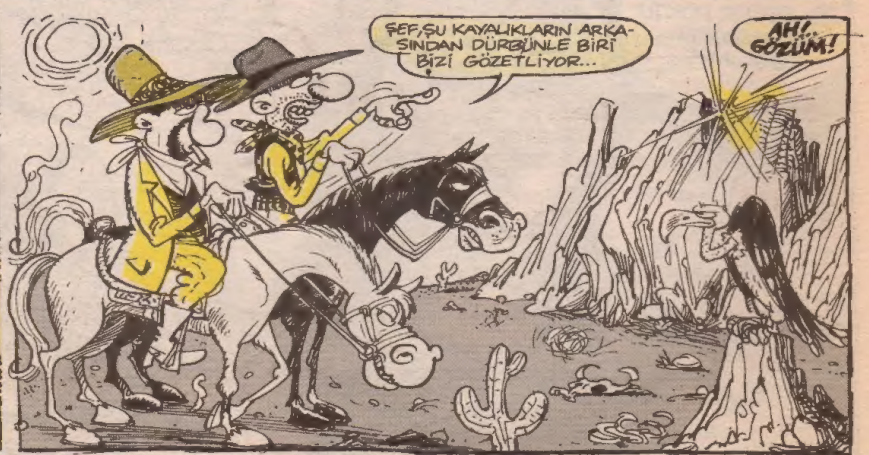

Devamı 6. sayfada

Baştarafı 5. sayfada

fiko'nun sarkacı

Off-Shore'umdan İnsan Manzaraları

–Kız Güllü, ne yarışıymış bu?
–Ay anne ne biliyim? Ofşort muymuş neymiş bi şi diyorlar. Ben de tam olarak adını kavrayamadım.
–Tişort olmasın o sakın kız. Sen de katılsan ya... Belki bi tişort da sen kazanırsın. Fena mı olur, ağbine verirdik.
–Ay anne, allasen, öyle isteyen girebilir mi yarışa. Herifler günlerdir hazırlanıyormuş. Hem bizim daha bi teknemiz bile yok.
–Sarıyer'de balıkçılık yapan dayımgilden isterdik teknesini. Ne var ki? O evlenirken baban az yardım etmediydi. Düğün arabası olarak bizim skodayı kullanmıştıktı da, süsleme parasını bile vermediydiler. Aylarca çiçekçiye taksit ödedik. En sonunda baban skodayı sattı da onun parasıyla borcu kapadık. Kalan parayla da senin okul önlüğünü aldıydık. O yıl sen okula başlıyordun. Hiç unutmam, o kadar...
–Ay anne, konuşmaya başladın mı, susmak bilmiyorsun. Bir ara nefes almak için dursursun da, sana o teknelerin bildiğin gibi olmadığını anlatırım dediydim ama nafile. Senin sesini ancak, bu yarış teknelerinin sesi bastırır.
–Sen nerden biliyosun ki heriflerin teknelerinin çok ses çıkardığını?
–Ee, dün sıralama turları sırasında duydum sesini.
–Sen dün de mi Boğaz'a geldin, körolmayasıca?
–Ay, eyet nolucak ki... Birleşik Arap Emirlikleri'nin tam üç tane teknesi var. Biri belki beni görür de zengin bi Araba varırım dediydim.
–Arapları bilmem ama baban görürse, bacaklarını kırar. O zaman bırak Arap Emirlikleri'ni bi daha evden bakkala bile varamazsın.
–Evvet, çaylar geldi hanım ablalar. Kaç tane bırakiim... Bu masada iki kişi var. O zaman buyrun iki çay... Ücreti alayım... Bugün peşin çalışıyoruz. Patron yarıştan sonra kalan olmaz. Gözünüzü dört açın dediydi.
–İyi de evladım, biz şimdi çay bahçenizde oturmuyoruz ki...
–Olsun hanım abla, servisimizin ulaştığı her nokta, şayet boğazdaki yarışı da görme şansına sahipse, kapsama alanımızdadır bizim.
–Ay kız anne, verme para falan. Alsın çaylarını deyyus. Şu anda, çay bahçenizin önünden geçen yolun karşı tarafındaki çınar ağacının dallarında bulunuyoruz. Manyak mısın?
–Asıl siz manyak mısınız bee? Sabahtan beri çoluk çocuk toplandınız boş denize bakıyorsunuz. Biz de az buçuk yolumuzu bulalım fena mı?

FİKRET BEKLER

Siz YAŞLI KÜFÜRBAZ

Şehirhatlarının Kadıköy-Eminönü seferini yapan vapurundaydınız ve karşı koltuklarda oturan insanlara hain hain bakıyordunuz...

Daha sonra, eyleme geçtiniz. Sağ elinizi yumruk yaptınız, orta parmağınızı dikleştirerek karşınızda oturanlara gösterdiniz. Onlar, henüz şaşkınlıklarını üzerlerinden atamadan eyleminizi sürdürdünüz ve başparmağınızı orta ve işaret parmaklarınızın arasından çıkartarak karşınızda oturanlara tek tek "nah" yaptınız...

Kimse sizinle gözgöze gelmek istemiyordu artık. Kaza ile gözgöze gelenlere hemen "el işaretinizi" çakıveriyordunuz...

Yaşlı bir adamla kavga etmek göze alınacak bir durum değildi ve siz bunu biliyordunuz. Yol boyunca karşınızdakilere pärmak tacizinde bulundunuz...

Deli miydiniz, neydiniz, bilinmez ama...

biz oradaydık

MEBYAZOR

Bir Yoldaş öldü!

Akit gazetesinde Tutanak sayfasında **Ayhan Katırcıkara** imzalı bir yazı. Başlık: Bir Yoldaş Öldü!.. Geçen günlerde 97 yaşında yitirdiğimiz ve ömrünün sonuna dek komünist kalmayı başarabilmiş **Mehmet Bozışık** ile ilgili yazı. Ancak yazarın birikimsizliği ve çapsızlığı hemen anlaşılabiliyor. Daha yazının hemen girişinde **Celal Başlangıç**'ın Bozışık'la röportaj yapmaya giderken geç kalmış olmasından dolayı Boz Mehmet'in tepkisi işlenmiş. Kızmış Boz Mehmet ve şöyle demiş Başlangıç'a: *"Yoldaş, bu ne disiplinsizlik... Sözünde durmada proletaryanın çelik disiplini gerek."*

İlk paragrafta Akitçi yazar çuvallamış. Disiplin ve sözünün eri olmak erdem değil de nedir? Bunda garip olan ne var? Bay Katırcıkara kalemi tutulmuş gibi çok tuhafmış gibi bu olayı yazıp geçmiş. Yorum filan hak getire.

Aynı anlayış ikinci paragrafta da devam ediyor. Bozışık'ın odasında **Marx, Engels, Lenin, Stalin** ve **Kemal Türkler**'in resimleri - sadece bu insanların- resimleri asılıymış. Bu da tuhafına gitmiş herhalde Akitçi yazarın. Bir şeyler söylemek istiyor, ama nutku tutulmuş sanki. Bozışık'ın duvarlarında bir pop şarkıcısı, bir futbolcu ya da **Said-i Nursi**'nin posteri mi bulunacaktı?

Bir sonraki paragrafta ise Bozışık'ın hiç kendine yakışmayan, çok tuhaf (!), eleştirilmesi gereken bir yönünü daha öğreniyoruz Katırcıkara'dan: Meğerse Bozışık Cumartesi Anneleri'nin kayıp çocukları için yaptığı Galatasaray'daki eylemlere katılıyormuş. Gerçekten çok tuhaf. Halbuki Bozışık'ın herhangi bir camiye gidip vaaz dinlemesi lazımdı.

Yazı boyunca aklınca *'kızıl'* diyerek eleştirdiği Bozışık'ın vasiyetine de takmış Akitçi yazar. Bozışık, *"Ben nedenle de dini inancım yoktur. Eğer ölürsem bana dini tören yapmayın"* demiş. Katırcıkara'nın yorumu şahane: *"Siz hiçbir Müslümanın, Hıristiyanın, Yahudinin, Budistin* 'Beni dini inançlarıma göre defnedin' *diye bir vasiyetini falan duydunuz mu? Elbette ki hayır. Vefat edenin inancı ne ise ona göre defnedilir."* Pes doğrusu! Böylece herhangi bir dini inanca sahip insanın o dinin gereğince defnedileceğini ve bunun için vasiyet bırakmaması gerektiğini öğrenmiş olduk. Hem zaten her Müslüman *"Beni kazara Yahudi dininin gereğince gömmeyin, ben ateist filan da değilim, kesinlikle bana İslami tören yapın"* diye vasiyet bıraksaydı zavallı hukukçularımız çıldırmazlar mıydı?

Bozışık hakkında neyi eleştirdiğini bilemeyecek kadar çocuksu olan Akitçi yazar çağrışım yaptığından mıdırmedir, pat diye **Doğu Perinçek**'i de sıkıştırmış yazısına. Perinçek'in orduyla ilgili düşüncelerine bodoslama karşı çıkan bu sevimli yazar, en sonunda da politik analizini patlatmış: *"Batı'daki gibi sosyal demokrat, solcu, sosyalist, Marksist ve komünistin hakikisini görsek de bizimkilere tavsiye etsek."*

İlmihaller, hurafeler deyip geçmeyeceğiz bundan böyle, baksanıza, hiç değilse bir insanı azıcık şizoid de olsa komedi yazarı yapmış. Yazar sıkıntısı çeken *'stand up comedy'*cilere duyurulur.

Milliyet'in eki *'Pasha'* paşa paşa yapıyor görevini. Bu ülkede yaşadıklarına bin pişman olan yoksul bir halkla, dalga geçer gibi ne idüğü belirsiz şarkıcıların, sosyete güzellerinin, mankenlerin bol bacaklı haberlerini, dedikodularını yayımlıyorlar nicedir. Bir taraftan da birden *'sosyal içerikli'* kesiliyorlar. Bakın **Burak Kut**'la ilgili haberlerine: *''Yüzbinlerce vatan evladı Şırnak'ta, sınır köylerinde PKK'ya karşı savaşırken, Burak Kut İstanbul'un göbeğinde doğum günü partisi veriyor.''*

Tansu Çiller ve **Mesut Yılmaz** gibi biz de **Mao**'dan esinlenerek bir tanımlama yaparsak Burak Kut *'kâğıttan kaplan bir popçu'*dur. Askere bugün gider, yarın gider, bize ne? Ama Pashacılar öyle düşünmüyor. Doğu'da yıllardır süren adı konmamış savaş, içlerini o denli acıtıyor ki Burak Kut'u da silah başına davet edip İstanbul'da sevgilisiyle hızlı gece hayatına dalmasını eleştiriyorlar.

İnsaf! Zaten bu popçular askere gitmediği için az mı malzeme oldular size? Kendi bindiğiniz dalı niçin kesiyorsunuz a Pashacılar? Bu genç şarkıcıların askerlik durumlarını, tıpkı kaçamakları gibi gördüğümüzü; ülkeyle ilgili hiçbir sorunun sizi aslında hiç ilgilendirmediğini, maksat yeşillik olsun diye *'vatan savunması olayına girdiğinizi'* niçin kendinize itiraf etmiyorsunuz?

Başlığı okuduğumuzda üstadın ironi yapıyor olduğunu sandık, ancak yazıya bir göz attığımızda *'seçkinci'* yazarımızın günümüzde hiç kale alınmaması gereken yanlış saptamalarıyla karşılaştık. **Hasan Bülent Kahraman**'ın köşe yazısı şu girişle başlıyor: *"Cumhuriyet'le birlikte başlayan İslam Protestanlığı oluşturma süreci yeni bir aşamaya ulaşmış gözükmektedir. İlk günden beri bu kadar açıkça olmasa da desteklenen Alevilik, bu oluşuma eklemlenmek istenmekte. Alevilik, devletin* 'resmi mezhebi' *hatta dini haline getirilmeye çalışılmaktadır. Üstelik Alevi kesimi de sessizliği tercih ederek devletin eğilimine gizli bir destek verir gözükmektedir."*

Çevremizde olup bitenlere ve tarihe baktığımızda cumhuriyetin ilk zamanları hariç, özellikle **Menderes**'ten bu yana *'İslam Protestanlığı oluşturma süreci'* diye bir süreç göremediğimiz gibi tam tersine Nakşibendilik, Süleymancılık, Nurculuk gibi tarikatların alabildiğine palazlandığına tanık olduk. H. B. Kahraman, çok sıradan ve düz bir mantıkla *"Namaz, oruç, hac, zekât gibi amellere dönük tavrıyla Alevilik, siyaset ve bürokrasi seçkinleriyle askeriye arasında şimdi ortak bir uzlaşma zemini yaratmaktadır"* diyebiliyor. Bunu büyük bir yanılgı olarak görüyoruz. **Mesut Yılmaz - Ecevit - Cindoruk** hükümeti bile bir fırsatını bulduğu mu tarikat başı olan bir zatı bakan yapabiliyorken Diyanet İşleri Başkanlığı tepeden tırnağa Sünni bir anlayışa sahipken ister televizyon sunucusu ister milletvekili-*ƒ* bakan olsun, her fırsatta Alevileri aşağılamayı fırsat bilen insanlarla doluykan bu ülke, cemevleri sayısı bu kadar azken Alevi köylerine Sünni imamlar tayin ediliyorken nasıl olur da günümüzde devletin resmi dini olarak Aleviliğin kabul edilebileceği öngörüsüne kapılabilir ki insan?

Emevi-Abbasi-Osmanlılar'ın resmi dini olan Sünni İslam, Cumhuriyet Türkiye'si'nde hâlâ hükmünü -sağcı politikacıların desteğiyle- sürdürmektedir. Ve Alevilerin bu ülkede şeriatın dal budak salması tehlikesini salt varlıklarıyla önledikleri de gerçektir. Ancak bu, devletin Sünni İslamın olası tehditleri karşısında Aleviliği resmi mezhep veya din olarak baş köşeye oturtacağı anlamına gelmez. H. B. Kahraman'ın işaret ettiği bürokrasi seçkinlerinin de, askerlerin de istediği siyasal olmayan -gelenekçi İslamdır, bu kadar. Son dönemlerde İslamın Türklükle bütünleştirilme çabaları planlı olarak hayata geçirilmek istenmektedir, fakat bu H. B. Kahraman'ın buyurduğu gibi *"Türk Panteizminden ve Şamanizminden geniş ölçüde etkilenmiş bir sistematik olan ve bu yanıyla da elbette Sünni İslam ortadoksisine bir seçenek oluşturan Aleviler yoluyla olmayacaktır. Bunun böyle olduğu oy uğruna tüm Sünni tarikatlarla içli dışlı olan sağcı politikacıların hâlâ devam etmekte olan tavırlarından bellidir. Bu ülkede ne bir bürokrat, ne bir general ne de bir sağcı politikacı tarihsel olarak Şiilik, Zerdüştlük, Hurufilik, Melamilik, Mevlevilik ve Bektaşilik'le harmanlanmış Aleviliği resmi bir din olarak laiklik uğruna bile kabullenemez, çünkü önyargılarından kurtulamamış kişilerdir bunlar henüz. Solcu politikacılar ise elbette, işin siyasi çıkar yanı çok hafif olmakla birlikte, Alevilerin kimlik ve ibadetleri konusunda samimidirler, fakat onların da aklından* 'devletin yeni resmi dini Alevilik' *diye bir şey geçirdiklerini sanmıyoruz.*

H. B. Kahraman'ın bu yazısı kendi fikirlerini içeriyorsa, bu yanılgı ya da yanlış bir saptamadır, yok bir yerden duyum aldıysa gazetelerimizdeki ilk *'asparagas köşe yazısı'*dır. Bu topraklarda kaç Sünni Müslüman Hollac-ı Mansur'un *'Enelhak'* sözündeki derin felsefeyi anlayabilir, kaç politikacı ya da asker bu Anadolu'ya Hurufiliği yaymak için gelen ve sonraları derisi yüzülerek katledilen **Nesimi**'yi benimseyen bir halktan ürkmez? Şu anda devletin üst kademelerinde kaç kişiyi Kırklar Semahı'nın efsanevi öyküsü, Alevilerce kayboluğuna ve bir gün geri döneceğine inanılan 12. İmam Mehdi'nin dramatik yaşamı ve yakın tarihte, dünyanın hiçbir yerinde görülemeyecek denli vahşice bir olay olan Sivas katliamı ilgilendiriyor? Bu ülkede sırf Refah ya da Fethullahçıların sinir bozucu iktidar hırslarını engellemek için kaç asker ya da bürokratın aklından şimdiye dek tarihlerini de, kimliklerini de tanımadıkları Alevileri birdenbire benimsemek geçer. Düş gücünüzü kendinize saklayın Sayın H. B. Kahraman. Yazık, genç okurlarınız vardır; kimsenin kafasını karıştırmaya hakkınız yok.

Devletin yeni resmi dini: Alevilik

HASAN BÜLENT KAHRAMAN

TAHTA ATIN SÜVARİSİ

Kalamış Parkı'nda kocaman bir sallanan tahta at vardır. Yıllar önce düşlerimi süsleyen bu dev oyuncağın üstüne çıkıp onu kızakları üstünde sallayan çocukları gördükçe Truva'nın (Troya) yedinci kez yıkılmasına neden olan tahta atı anımsarım: Akhalılar, yıllarca süren kuşatmaya rağmen Truva'yı ele geçiremeyince yardım isterler Tanrılardan. Nuh'a bir gemi yapmasını söyleyenler, insanlarla biraz dalga geçmek istemiş olacaklar ki bu sefer tahtadan büyük bir at yapılmasını önerirler. Akhalılar da işi ciddiye alırlar ve savaştan vazgeçmiş gibi yaparak tahta atı armağan olarak bırakırlar. Kapıyı açıp tahta atı surların içine alan Truvalılar, kuşatmadan kurtulmuş olmanın keyfiyle o gece tüm şarapları bitirirler. Sızdıklarında ise tahta atın içine gizlenen Akhalılar, kenti kolayca ele geçirirler. Tahta atın öyküsünü öğrendiğim günden beri Truvalıların böyle bir hileyi yutmuş olmalarına aklım yatmadı. Kendimce bir açıklama buldum: Çocuklar!.. Evet, Truvalılar tahta atı bir oyuncak sanan çocuklarını kıramadılar.

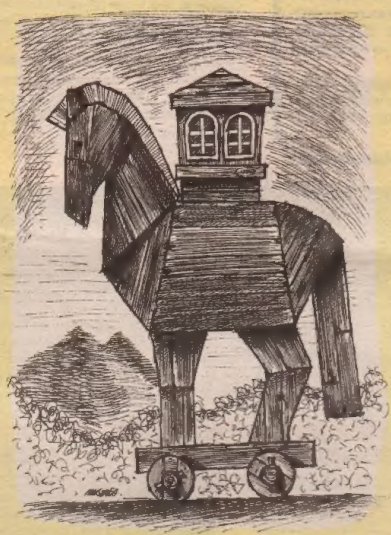

Çocuğun bacakları arasına sıkıştırdığı değnek, at oluverir birden. Onunla gidilemeyecek yer yoktur. Değneğin bir ucuna tahtadan yontulan at başı, öbür ucuna da tekerlek konulunca en eski oyuncaklardan biri çıkar ortaya. Değnek atın Ortaçağ'da, Fransa'da yapıldığı bilinir. **Rabelais**'in bir şiirinde sözünü ettiği değnek at, **Henri Julien**'in 1880 yılında yaptığı bir deseninde de görülür. **Dağlarca**'nın 1935-39 yılları arasında yazdığı şiirlerini topladığı *'Çocuk ve Allah'* kitabında yer alan, hasta bir çocuğun anlatıldığı şiirde de aynı oyuncakla karşılaşırız:

Anneciğim, büyüyorum ben şimdi,
Büyüyor göllerde kamış.
Fakat değnekten atım nerde
Kardeşim su versin ona, susamış.

Bekir Onur, *'Oyuncaklı Dünya'* adlı kitabında tahta atın tekerlekli at, sallanan at, yaylanan at ve oturaklı at gibi çeşitleri olduğunu yazar. **Nâzım Hikmet**'i dört buçuk yaşında, kısa pantolonuyla çekilen bir fotoğrafında üç tekerlekli, at biçiminde bir bisikletin yanında görürüz. Bu fotoğraftaki atı *'tekerlekli at'* sınıfına alamayız. Bisikletin tarihçesinde değerlendirilmesi daha doğru olur. Ama Nâzım, nasıl da mutsuzdur o fotoğrafta. Fotoğraf belli ki bir stüdyoda çekilmiş. Atlı bisiklet de fotoğrafçı tarafından çocuk müşterilerin yanına dekor olarak konuluyor. Nâzım'ın yüzüne yansıyan da, onu evine getirememenin hüznü olsa gerek.

Tahta at zengin çocuklarının oyuncağı olmuştur. Onunla tüm çocukların oynamasına engel olan sınıf farklılığını ortadan kaldırmak isteyenler de cezaevlerinde bulmuşlardır kendilerini. Onlardan biri de, **Niyazi Akıncıoğlu**'dur:

Çok şeyim oldu bu yaşa kadar:
Söğütten atım oldu,
askerde mavzerim:
Bunlardan başka daha nelerim!
Kerhaneden dostum oldu,
Hapsanede postum oldu:
Ben sonuncusunu severim.

Tahta atın süvarisi, Türkiye'de bir oyuncak müzesinin kurulması için yıllarını harcayan ve oyuncak üzerine yazılan en oylumlu kitabın yazarı olan Bekir Onur'dur. Atını kaybeden bir süvari gibi iz süren Bekir Onur, arayıp bulduğu oyuncak yapımcılarına çocukluk arkadaşını sorar ve aldığı yanıtları yayımlar: *"Bir Mehmet vardı, soyadını hatırlayamadım, Muzaffer Neçevik bilir; Kadıköy'de tahta at yapardı. Altında iptidai kızak, içi saman dolu, dışıbez, üzeri büyük siyah noktalarla süslenmiş. 1935-40. Ben çocuktum o zamanlar; Almanya'ya gitmemiştim daha. Devamlı yapıyordu, sırf bize satıyordu."*

Yazar, bir zamanlar Beyoğlu'nda bulunan, vitrinini oyuncakların süslediği Japon Mağazası'nın faturaları arasında da tahta atın hiç duymadığı bir cinsiyle karşılaşır: *"Başaran marangoz atölyesi. Fikri Başaran. Küçükyalı. Salıncaklı tahta at bu firmada 120 lira. Formika tahta at 150 lira. İkincisi nasıl bir şeydi acaba?"*

Bekir Onur, görüştüğü insanlar sayesinde tahta atın kimler tarafından yapıldığının ve İstanbul'un nerelerinde satıldığının haritasını çıkarır: *"Tahta at yapan birisi, benim bildiğim, Kapalıçarşı'da Vahi diye bir oyuncakçı vardı, yalnız hayatta değil, karısı hayatta, konuşuyoruz, ona devamlı tahta at götüren bir Ermeni vardı. Çok kaba saba yapılı, böyle alacalı bulacalı atları Kapalıçarşı alıyordu."*

Yoldaşını bulamayan süvari sonunda acı gerçeği öğrenir: *"Tahta atları da vururlar!.."*

Ah! Benim sevgili traktörüm, senin yağına en son ne zaman bakmıştım, lastiklerini ne zaman değiştirmiştim?.. İyisin, di mi!?

SUNAY AKIN

▶ MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, kargaları gülmekten komaya sokacak bir açıklama yaptı: "Her fırsatta ülkücü düşmanlığı yapanlar, mafyayı arıyorlarsa aynaya baksınlar. Mafya, ülkücü hareket içinde barınamaz!"

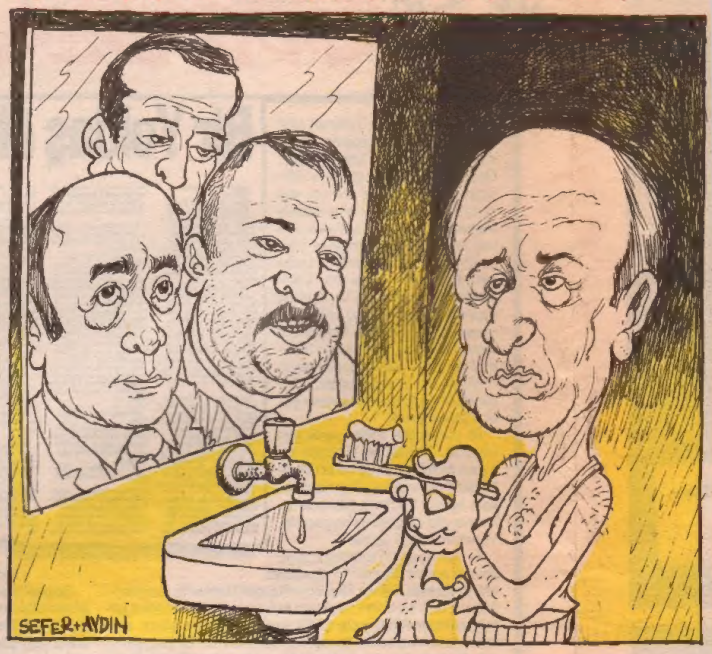

▶ Aracı-gazeteci Mehmet Barlas, Fehmi Koru'nun TV reklamlarına çıkarak, Zaman'a transfer olduğun

▶ Rizeli Başbakan Yılmaz, Türkiye'nin ör bitki örtüsüne sahip yöresi Rize-Çamlıhe santral yapılmasına karar verdi!..

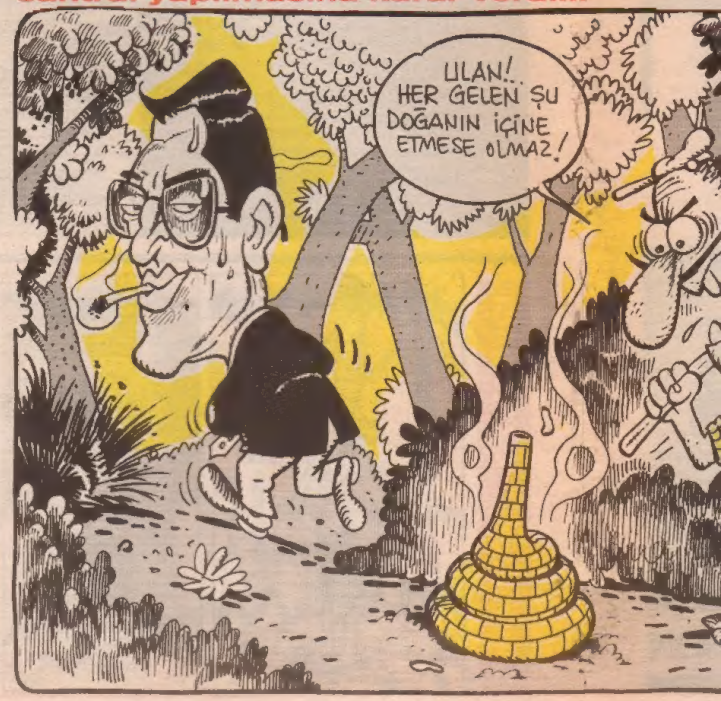

ı gülmekten komaya sokacak
nlığı yapanlar, mafyayı
reket içinde barınamaz!"

İsim babası Katoz Hayri

–Katoz Ağbicim saygılar.
–Saygılar bizden güzelim. Buyur.
–Biz şahane bişey bulduk. Kurşun kalemlerin ucunu iki saniyede sipsivri açıyo.
–Hadi canım!
–Valla... Sokuyosun içine. Zırt zırt çeviriyosun. Sipsivri çıkıyo.
–Sokuyosun, çeviriyosun, açılıyo... İnanmam.
–Gerçekten. Ucu sıfır beş kalem gibi oluyo.
–Hadi len, yiyosunuz beni...
–Olur mu ağbi, sana da isim bul diye geldik.
–Sizi keranacılar, Tıraş yapıyosunuz di mi? Sizin aletin adı kalemtıraş olsun. Hah hah ha...
–Aa nefis oldu, sağol ağbi.
–Hadi len, kalemtıraşmış! Dalga mı geçiyosunuz siz? Kalemtıraş ha! Pöh kalemtıraş.

Medyanın turfanda patronu Korkmaz Yiğit, bir sürü gazete satın aldı. Bunlar arasında, "sol gösterip sağ vuran" Yeni Yüzyıl da yer alıyor...

▶ "Ekmek poşete girdi - girmedi" derken, fırıncılar kafalarına göre fiyat belirleyerek, bu işten de karlı çıkmayı başarıyorlar...

as, Fehmi Koru'nun da eşlik ettiği
ın'a transfer olduğunu açıklıyor!..

ız, Türkiye'nin önemli
esi Rize-Çamlıhemşin'e
ır verdi!..

ÖNCEKİ SANCI

Telaşı kanıksamalıyız artık. Büyük düşlerimize buruk bir şekilde gülümseme vakti geldi. Umudumuz soylu, ama kutsal değilmiş. Sokaklarda kaybolmaya alışmalıyız. Uğraşlarımız, masum sevinçlerimiz, ancak avuçlarımıza sızacak denli az mutluluk ve yarım yamalak sevgilerle avunmak gerek. Hayat, gözü dönmüş, hissiz ve işini yapmaya çalışan bir kiralık katil gibi davranmakta istediği kadar ısrar etsin, bizim kurban olmama çabamızı herkes görmeli. Bir büyük arenadayız ve bizi yenilgi değil, kararlılık ve kendinitanımışlık kurtaracak.

Vücudumuzun parça parça olup yeryüzüne dağıldığı anlar da olacaktır. Başka kentler, başka insanlar, başka sokaklar ve başka evlerde biz, belki de biz değilizdir; bundan çok gocunmamak lazım. Kendimizi görmezlikten gelmeyi öğrenmek içimizi hiç ummadığımız denli rahatlatabilir. Yıpranmak için, asırlardır sürdüğü belli olan sancılarımız, bizi usul usul kemiren gerekli gereksiz isyan duygularımız için niçin hevesliyiz ki bu kadar? Sonuçta kalbimiz var ve her sokağa açılabilir, abartmaya gerek yok.

Yüzümün hiç değişmediğini sanma **Bianca.** Zaman, ruhum ve fikirler... Bunlar her türlü değişikliği yapabilirler yüzümde. Beni kınama. Alnımdaki kırışıklıkları, gözlerimdeki karanlığı, dudaklarımdaki kurumuşluğu ben de sevmiyorum. Geçen hayatımı suçlamalı mıyım? Zehirli olan ne varsa istememe rağmen gelip üşüştü yüzüme; bu gölgeler ondandır. Benim yerime geçmek ister misin?

Aslında yokluğunu çok seviyorum senin. Çatışma yok çünkü. Gelecekteki muazzam ışıklara böyle daha kolay ulaşabiliriz. Yoksulluk bizimle boy ölçüşemez. Gövdemiz hep diri kalır. Hayatımızın kanayan yerlerini daha çabuk iyileştirebiliriz. Yeryüzüne hiç gelmemiş olman, ama benim seni her yanımda taşıyor olmamdan daha sevindirici ne olabilir ki bu cılız yaşamda? Sen de mutlusun değil mi Bianca?

Beş asır önce gelseydim dünyaya yine sokaklarda canım sıkılacaktı, yine gerçekleşemeyecek düşlerimi çok sevecektim, yine bedenim dağılacaktı, yine kavga edecektim, yine başkaldırının bir erdem olduğuna inanacaktım, yine soracaktım kendime *"Nedir hayat"* diye ve yine ölecektim. Sen o zaman da yoktun ve büyük ihtimalle benim içimde büyüyecektin. Zaman, bizim elimizde her yanını kurcalayıp gerektiğinde bir köşeye atabileceğimiz basit bir oyuncaktır ve bu yüzden koca bir boşlukta düşe kalka da olsa yürümeyi becerebilmeliyiz Bianca. Benden daha çok günah işlemeni ne çok istiyorum, bir bilsen!

Babam artık herhangi bir işe girmekten vazgeçti ve bence ömrü boyunca aldığı en gerçekçi karardı bu. Fakat nedense bir hayli üzüldü. Şimdiye dek hiç başarılı olamamasına rağmen avunuyordu demek ki! İnsan işe yaramazlığını kendine itiraf etti mi rahatlayacağını sanıyor, ama bu hayatın sivri dişleriyle gülümsemesinden başka bir işe yaramıyor. Çalışmalıyız değil mi Bianca, eşek gibi çalışmalıyız hepimiz. Emek kutsaldır, üretim iyidir, ülkemiz gelişir, gelecek nesillerin yanağından kan damlar, günlerimiz heyecanlı geçer, canımız sıkılmaz, yuvarlanan taş yosun tutmaz. Çalışmalıyız değil mi Bianca? Geçmiş zamanın Bektaşiliğini, Melamiliğini bu çağa taşımanın kimseye faydası yok. Hem sonra mağaralarda yaşamıyoruz ki ille de duvarlara resim yapacağız diye tutturalım. Hele Alamut Kalesi'ne çekilmeye kalkışmayı aklımızdan bile geçirmememiz lazım.

Gecelerimiz ziyan oluyor, oysa yazgımız ortak ve sırlarımız çok. Daha ne kadar gelmemekte direneceksin Bianca? Bu ülke benim, seni sevmemi engelleyemez. Karaltından bile hoşlanıyorum, ah bir de soluğunu yakalayabilsem!

ALTAY MARTI

HAZAN MEVSİMİ

ÖZET: Kızarıp dökülmeye yüz tutan yapraklarla birlikte, özellikle yaşlıları iç ürperten bir hüzün sarar. Eski günler, artık albümlerde kalan birer sararmış fotoğraftır.

12 Eylül harekâtının sene-i devriyesi sebebiyle, zamanın kuvvet komutanları ile devre arkadaşları bir kutlama partisinde bir araya gelir.

Demokrasiyi kolları arasına alan emekli Paşa, dışarıda bekleyen tehlikelerden bihaber kapıya yönelir.

Eski tüfekler, neşeli anılar ve türlü şaklabanlıklarla ilerleyen saatlerde eğlencenin bokunu çıkarırlar. Ama askeri disiplinden ödün vermeyen yüzlerinde gram tebessüm belirmez.

Ya o 12 Eylül yalakasına ne demeli... Hah hah... Sana karşı çıktı ya... Hah hah..

Bakın Kenan Bey, şayet söylediklerimi dinlerseniz, hem siz, hem memleket kazanır. Mutlak suretle siyasete tekrar dönmelisiniz.

Bu lakırdılar karşısında adeta şoke oldum. Oysa ki ben, empresyonist olmayı kafaya koymuştum. Paris'te postmodern sergi açacaktım. Boku yedim desene...

De me yauv!.. Vatani görevden sıvışacak değiliz ya... Ben zaten "Sanat halk içindir" düsturunu ilke edinmiş bir sanat eriyim.

Kenan Paşa'nın demokrasi konusundaki hassasiyeti ve demokrasinin de dışarıdan tırsıp geri dönmesi, odada bomba tesiri yarattı.

Dinozor

Sana bişi söylimmi ben senden daha güzelim...

Bu uzun kal olmalı...
+2 +2 =4m
Şimdi yavaşca sifonu cek

Sapasağlam adamım calış sam ya...

Ben borsa Spekülatörü oldum anne
ama anne..
Sigortası yok oğlum sigortası

ORDU-GENÇLİK ELELE!
UZAKTAN DUYDUĞUNUZ ÇAKALLAR ULUMASIDIR! BU KAVGA FAŞİZME KARŞI HÜRRİYET KAVGASIDIR.
YAŞASIN 27 MAYIS
27 MAYIS 1960
1965
BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM!
TİP
KÖYLÜYE TOPRAK HERKESE İŞ
YAŞASIN TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI!..
1968
MUSTAFA KEMAL TÜRKİYESİNDE NATO'YA YABANCI SERMAYEYE HAYIR!
DEV
1977
1. MAYIS
1985
DÜNYA ARTIK UZLAŞMALARIN DEVRİNİ YAŞIYOR...
1990
LİBERAL, ÖZGÜR, SERBEST REKABETTEN KORKMAMALI!.. DÜNYANIN VİZYONU BU!..
DÜNYA GLOBALLEŞİYOR. ÖZAL'IN VİZYONU DOĞRUDUR
AMERİKA'NIN UFKU GENİŞ, YÖNETİMİ ÇOK ÖZGÜR!..
1994
1996
TARİHİMİZLE BARIŞMALIYIZ... İSLAMA ŞİMDİ DAHA SICAK BAKIYORUM...
RUSYA'DA YENİ DÜNYA DÜZENİ İFLAS ETTİ!..
1998
ERTESİ SABAH
DÜN GECE RÜYAMDA BEYAZ SAKALLI ULU BİR İNSAN GÖRDÜM.. DEDİ Kİ: -BU KIŞ KOMÜNİZM GELECEK!..

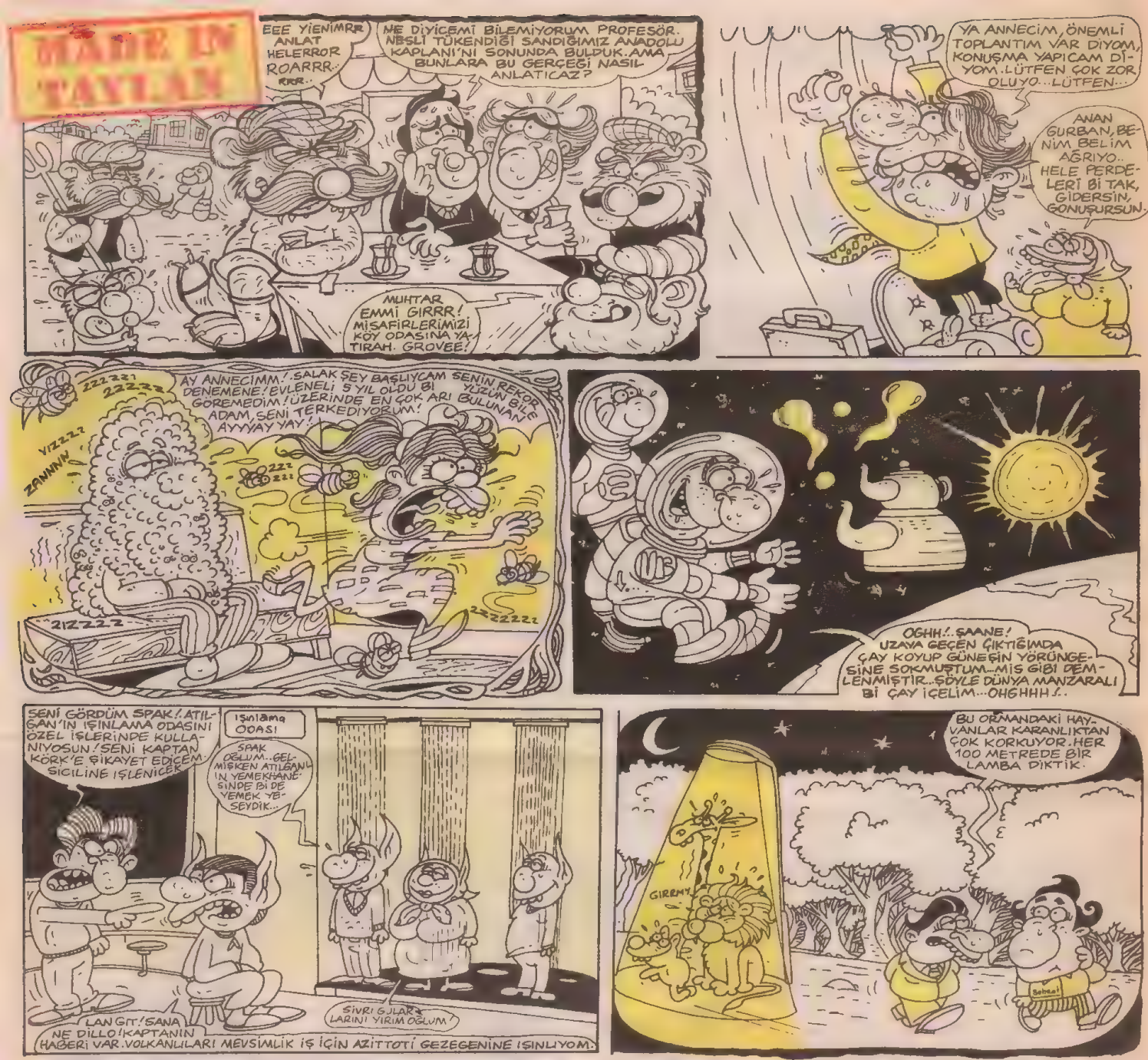

minik üstad

ZEYNEP DEMİRKALE yazıyor

"Gönül" olmayınca ne olur?

Bazı insanlar, sürekli kendilerini överek çevrelerine hava atarlar. Oysa akıllı bir insan kendini övmez, başkaları tarafından övülür. Her zaman efendi ve saygılı olan böyle sade insanlara "alçakgönüllü" denir. Hep gösteriş yaparak, çevresine zarar veren ve bundan pişmanlık duymayan megalomanyaklara (burnu büyüklere) ise kısaca "alçak" denir.

Not: Bu sayfada kim nedir, yanıtla bakalım!

minik küstah

AYÇA UÇANKALE yazıyor

"Alçakgönüllü" bir elveda...

Sevgili Zeynep... Senin yandaki yazını dikkatlice okudum... Ne yalan söyleyeyim, sana hak verdim... Evet, ben hiç "alçakgönüllü" olamadım, hep gösteriş yapıp çevremdeki insanların –başta senin– kalbini kırdım... Ama, pişmanım artık... Seni daha fazla üzmemek için kalemimi kırıyor ve bu gereksiz kavgadan çekiliyorum... Elveda...

Not: Seni çok seviyorum Zeynep... İstersen arada bir görüşelim...

LEBENİ ÇORBASININ SIRRI (I)

Altay Martı / Sencer

Devamı arka sayfada

Baştarafı 13. sayfada

Bahadır Toprak (İSTANBUL) - Çizginiz yaman. Karikatürün çok önemli iki öğesini, hareket ve ifadeyi çözmüşsünüz. Kompozisyonu fazla dağıtmadan ve en önemlisi işlenmemiş yeni konular bularak çizeceğiniz karikatürlerinizi en kısa zamanda Dinozor'un iç sayfalarında görmek istiyoruz. (Bu, istekten de öte, bir emirdir!)

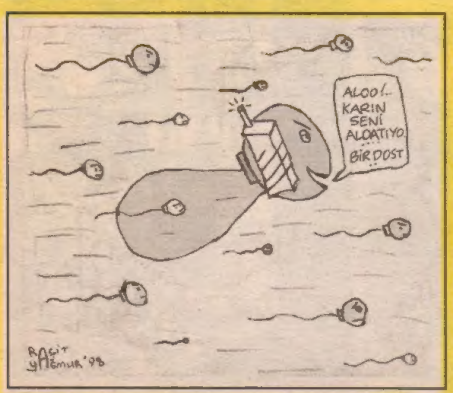

Raşit Yağmur (KIRŞEHİR) - Esprilerinizde insanın sinirini bozan bir komiklik var. Yalnız, çizgiye pek özenmiyorsunuz. Hele, konuyu da basit buldunuz mu, çiziktirip gönderiyorsunuz. "Alt tarafı çizeceğim üç-beş sperm" diye düşünmeyin. Böyle çizimi basit gibi görünen espriler çok tehlikelidir ve de insanı daha fazla uğraştırır. Çoğu zaman iki figürlü esprileri çizmek, kalabalık, çok ayrıntılı kompozisyonları çizmekten daha fazla yorar karikatürcüyü... (Şimdi çizdiğiniz tükenmez kalemden daha koyu siyahı olan bir kalemle çizin ki baskı aşamasında sorun yaşamayalım.)

Dinolar

Önder Vurgun (İZMİR) - Sözcük oyunlarına dayalı espriler bulmayı bir kenara bırakın artık! " İ- ıh, bırakmam " derseniz, sizden önce binlerce kez yapılıp tedavülden kalkmış esprileri tekrar tekrar çizip durursunuz. Görüntüye dayalı esprilere yönelmenin, çizginizi geliştirme açısından da daha yararlı olduğunu göreceksiniz.

Feridun Demir (ANKARA) - Karikatürlerini yeniden görünce ne sevindik, bilemezsin. Hele, sadece üç harften oluşan sıcak mektubuna bayıldık...Karikatürlerinde yine aynı aksamalar devam ediyor. Yine insanların suratlarını bi garip çiziyorsun, adamların gözü nerde, ağzı nerde belli olmuyor, yine çok küçük çalışıyorsun, mürekkep dağılınca ayrıntılar yok olup gidiyor, yine bazı esprilerin inatla anlaşılmamayı sürdürüyor... Bu işin iyi yanı, senin yerine bir başkası Feridun Demir imzasıyla bize karikatür gönderirse sahtekarlığını hemen ortaya çıkarınız. Çünkü, sanmıyoruz ki bu alemde başka herhangi bir insan senin çizgi ve anlatım özelliklerini taklit edebilsin...Bu özgünlüğünü yitirmeden ustalaşabilirsen mizah okuyucusunun vay haline!

Alternatif Halk Şiiri Antolojisi

Buse Kuşkucu *adlı reklamcının özüne dönme isteğiyle yazdığı şiirdir:*

Doğadan uzak kaldım, inlerim
Bütün gün beyin fırtınası dinlerim
Fayda vermez özüme telkinlerim
Şeytan diyor bırak reklamcılığı!

Bana ne firmaların kânından
Haber var mı güzel bir yarından
Gına geldi neskafeden, kayısı nektarından
Şeytan diyor bırak şu reklamcılığı!

Buse der ki reklam yasaklansın
Kim reklam metni yazarsa tutuklansın
İmaj olayı bitsin, ürünler tanıtılmasın
Şeytan diyor, bırak şu reklamcılığı!

Koray Balon *adlı lise öğrencisinin âşık olmadığı halde âşıkmış gibi davrandığı kız arkadaşına yazdığı şiirdir:*

Ortamda herkes biriyle çıkıyor
Bu ilişkiler bir hayli kalp kırıyor
Şuna takıl, bunla çık diye kimisi beyin yıkıyor
Bana kalsa yalnız olmak en iyisi!

On sekiz yaş itibarıyla ispatlayınca rüştü
Bana da bir kızcağızla dolaşmak düştü
Aman durum nedir çevre hemen üşüştü
Bana kalsa yalnız olmak en iyisi!

Koray der ki sevemedim seni Selin
Hiç istek yok içimde, olamam delin
Ben böyleyim, aslında gayet ince belin
Bana kalsa yalnız olmak en iyisi!

Elif Tipik *adlı bakkal kızının hayattaki avantaj ve dezavantajları için yazdığı şiirdir:*

Acaba benim sosyal durumum nasıl
Kimi şükret der, kimi olaya asıl
Gidemedim diskoya, dinleyemedim fasıl
Babamı incitmeden analiz yapmak isterim!

Aç değilim, açıkta değilim, bu da önemli
Ama Televole'ye çıkanlara imrenirim, gözüm nemli
Sonra efkâr dağılır, annem çay yapar, demli
Babamı incitmeden analiz yapmak isterim!

Elif der ki sınıf atlamak iyi mi
Kötü yola düşürüp emerler mi iliğimi mi
Dükkândan her istediğimi alıyorum, yetinsem mi
Babamı incitmeden analiz yapmak isterim!

Sami Patiska *adlı aşçının fast-food için yazdığı şiirdir:*

Naha fast-food boyun devrilsin
Öz kültürümüz gelişip evrilsin
Dört yanımız Türk yemeğiyle çevrilsin
Yoksa sona erecek bu damak tadı!

Öyle ayakta mayakta olmaz bu iş
Amerikan hayat tarzına doğrudan gidiş
Oysa ne denli lezzetlidir bizdeki yemiş
Dikkat sona erecek bu damak tadı!

Sami der ki yemekler yarım kalır mı
Hamburger, yoğurtlu ıspanağın yerini alır mı
Hiç fast-food olayın ekmek banılır mı
Banılırsa erisin bitsin bu damak tadı!

S. Gürpınar

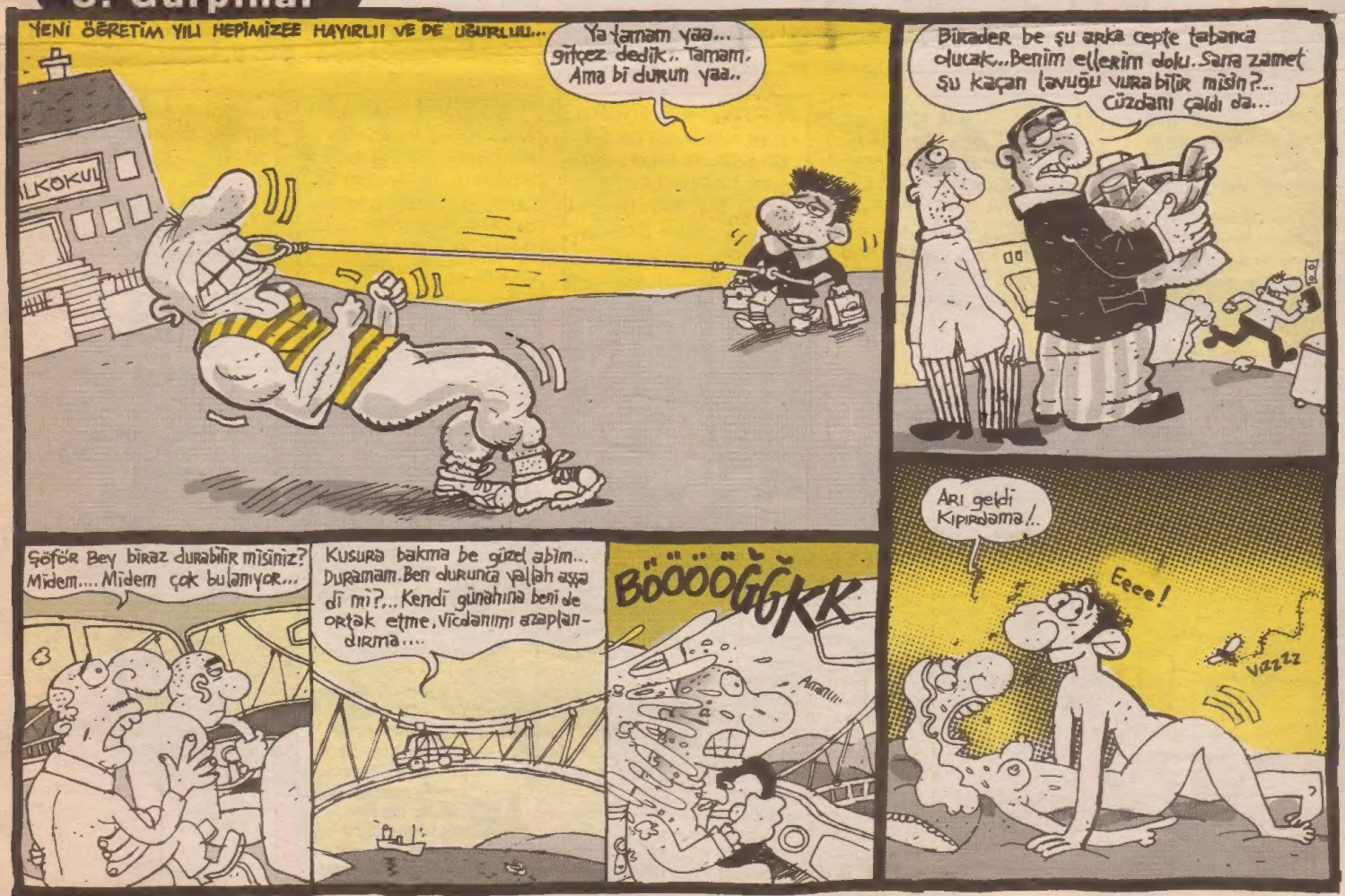

Şakası bile komik...

B.BAYRAM.